

ΕΤΟΣ Ζ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ 1874.

Τιμή ἑτησία, Ἀθηνῶν Δρ. 1—
Ἐπαρχιῶν » 1,20
Τουρκίας » 2—

ΑΡΙΘ. 79.

Τιμᾶται λεπ. 10.

ΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ.

Ἡ ἀκόλουθος διήγησις, μικροί μιν ἀναγνώσται, τὴν ὁποίαν θέλω σὰς κάμει περὶ τινος νεκροταφείου, παρέχει εἰς ἡμᾶς πολλὰ ὠφέλιμα μαθήματα ἄξια τῆς προσοχῆς σας.

Δύο περίτερι μιλία μακρὰν τῆς πόλεως Ρώμης κεῖται ἡ παλαιὰ ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανῆ. Ὑποκάτω εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην ὑπάρχει εἰσόδος μὲ μακρὰς στοάς, ἡ ἀνωμάλους διόδους ἐσκαμμένης ὑπὸ τὴν γῆν, αἱ ὁποῖαι ἐκτείνονται ἐφ' ἱκανὰ μίλια καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς ὑπογείου πεδιάδος. Αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι πολὺ ἀρχαῖος, καὶ ἤτο νεκροταφεῖον πολλὰ ἔτη πρὶν ἢ ὁ Χριστὸς ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον, τινὲς δὲ νομίζουν, καὶ χίλια ἔτη πρὶν ἢ κτισθῇ ἡ Ρώμη.

Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποκαθιστᾷ τὸν τόπον τοῦτον τόσον ἐνδιαφέροντα εἰς ἓνα χριστιανὸν εἶναι, ὅτι εἰς ταύτας τὰς σκοτεινὰς καὶ μεμονωμένους στοάς πολλοὶ δυστυχεῖς Χριστιανοὶ ἐτάφησαν ἀφοῦ ὑπεβλήθησαν εἰς τόσους σκληροὺς θανάτους ὑπὸ τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων κατὰ τὰς πρώτας τρεῖς ἑκατονταετηρίδας μετὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Εἰς πολλὰ μέρη, ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν θυρίδων, τῶν λελατομημένων εἰς τὸν βράχον, ὑπάρχουσι χυδαῖαι ἐπιγραφαὶ λατινιστί, αἱ τινὲς ἀκόμη καὶ σήμερον εἶναι εὐανάγνωστοι, καὶ ἀτεχνοί τινες γλοφαὶ παριστάνουσι διηγήσεις ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ ἀτελῆ σημεῖα καὶ σχήματα, τὰ ὁποῖα οἱ μὲν εἰδωλολάτραι καταδιώκται τῶν δὲν ἐμπόρουσι νὰ ἐννοήσουν, ἀλλὰ διὰ τῶν ὁποίων οἱ δυστυχεῖς ὁπαδοὶ τοῦ Ἰησοῦ ἤξευρον ὅτι τὸ σῶμα ἀδελφοῦ τινος ἐν Χριστῷ, ὥσως τεθραυσμένον, ἢ στρεβλωμένον, ἢ ἀποκεφαλισμένον ἐτάφη ἐκεῖ.

Συχνότατα κλάδος φοινίκος καὶ στέφανος εἶναι γεγυμμένα ἐπὶ τῶν τάφων. Συχνὰ μία περιστερὰ κρατοῦσα φύλλον ἐλαίας εἰς τὸ ῥάμφος τῆς καὶ ἡ λέξις Pax, (εἰρήνη) ἄλλοτε πλοῦτον, καὶ ἀλ-

λοτε ἄγκυρα. Ἀλλὰ τὸ συνηθέστερον πάντων ἐμβλημα εἶναι ποιμὴν τις κρατῶν ἐν ἄρνιον ἐπὶ τοῦ ὤμου του, ὡς ἐὰν ὁ μάρτυς εἶχεν ἀποθάνει μετὸν εἰκοστὸν τρίτον ψαλμὸν ἐπὶ τῶν χειλέων του. Αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι συνήθως σύντομοι ἐκφράζουσιν τὴν πίστιν, ἐλπίδα καὶ εἰρήνην, ἐν ἧ ἐκείνοι οἱ πρῶτοι μάρτυρες ἀπέθανον. Δίδομεν μερικὰ παραδείγματα. Εἶναι δὲ ἄξιον σημειώσεως ὅτι εἰς αὐτὰς τὰς ἀπλᾶς γραμμὰς δὲν ὑπάρχει οὐδεμία τραχεῖα λέξις κατὰ τῶν σκληρῶν ἐκείνων ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι τοὺς ἐθανάτωσαν.

«Πριμίτιος, ἐν εἰρήνῃ ἀνδρείοτατος μάρτυς, μετὰ πολλὰς βασάνους, ἐτῶν 38. Ἡ σύζυγός του ἀνήγειρε τοῦτο εἰς τὸν προσφιλέστατον καὶ ἀξιότατον σύζυγόν της.»

«Λάννος, ὁ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀναπαύεται ἐν ταύθᾳ. Ἐπαθεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.»

«Ἐν Χριστῷ. Ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ὁ Μάριος νέος στρατιωτικὸς ἀξιωματικὸς, ὅστις εἶχεν ἱκανὸν χρόνον ζῆσαι, ἔχυσεν τὸ αἷμά του καὶ παρέδωκε τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ τέλους ἀνεπαύθη ἐν εἰρήνῃ. Ὁ ἀγαπητὸς αὐτοῦ ἀνήγειρε τόδε οὖν δάκρυσι καὶ φόβῳ τὴν θὴν Ἰδῶν τοῦ Δε κεμβρίου.» Ὑπάρχει γεγλυμμένος ἐπὶ τοῦ τάφου κλάδος φοίνικος καὶ τὰ ἀρχικὰ γράμματα ἑλληνιστὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ.)

«Ἐνταῦθα κεῖται Γορδιανὸς, κυβερνήτης τῆς Γαλατίας, ὅστις ἐξοφάγη μετ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του ὑπὲρ τῆς πίστεως. Οὗτοι ἀναπαύονται ἐν εἰρήνῃ. Θεοφιλα ἡ θεραπαινὴ αὐτοῦ ἀνήγειρε τόδε.» (Εἶναι ἐγγλυμμένος ἐπὶ τοῦ τάφου κλάδος φοίνικος.)

«Βικτωρίνα, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν Χριστῷ. (Μετὰ σχήματος χωνευτηρίου ὡς ἐὰν ἔλεγε τὸν τρόπον τοῦ θανάτου της.)

Μικροὶ μου ἀναγνώσται, δὲν ὑπάρχουσιν ἀληθῶς

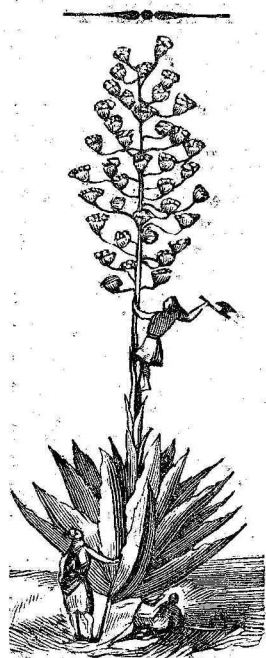
πολλὰ μαθήματα πρὸς πάντας ἡμᾶς εἰς τοῦτο τὸ παράδοξον νεκροταφεῖον;

Δέν μας βεβαιοῦσι ταῦτα τὰ πράγματα, ὅτι ἡ Ἀγία Γραφή εἶναι ἀληθής;

Δέν μας βεβαιοῦσιν ἔτι περισσότερον, ὅτι μόνῃ ἡ εἰς τὸν Ἰησοῦν παποίθησις, ἥτις ἔφερε τοὺς ἀρχαίους τούτους μάρτυρας διὰ τῶν πυρίνων καὶ αἱματηρῶν βασάνων καὶ ἀγῶνων τῶν, δύνανται νὰ μᾶς δώσῃ γαληνιαίαν εἰρήνην, ἐν καιρῷ τοῦ θανάτου; Δέν πρέπει νὰ κάμωσιν ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν νὰ ἐρωτήσῃ ἑαυτὸν, Μοὶ εἶναι ὁ Χριστὸς τόσο πολύτιμος, ὥστε δύναιμι ν' ἀποθάνω δι' αὐτὸν παρὰ νὰ τὸν ἀρνηθῶ;

Καὶ δὲν προκαλοῦσιν ἡμᾶς ἵνα ἀκολουθῶμεν τὸ Ἀρνίον, μετὰ τὰς ἀκολουθούσας λέξεις αἵτινες ἡχοῦσι πάντοτε εἰς τὰ ὦτά μας; «Ἔσο πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θέλω σοὶ δώσῃ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.»

Λ. Δ. Ι.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΛΟΗ.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας κατοικοῦσιν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ ἐπεσκέφθησαν τὴν πρωτεύουσιν ταύτην τοῦ βασιλείου ἡμῶν εἶδον βεβαίως ὁλόγυρα εἰς τὸν κῆπον, τὸν ἔμπροσθεν τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ, φυτευμένα φυτὰ μὲ μεγάλα καὶ πλατέα καὶ χονδρὰ φύλλα.

Αὐτὸ τὸ φυτὸν ὀνομάζεται ἀλόη, καὶ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν, ἐφυτεύθη ὅμως καὶ εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Εὐρώπης. Καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν